

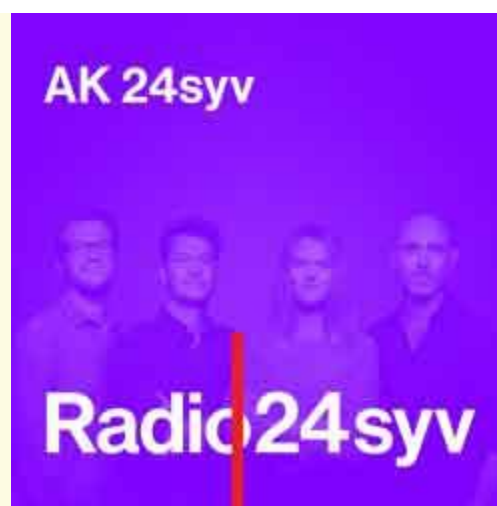

SUFOI i Radio24syv

SUFOI's formand, Kim Møller Hansen, var den 13. januar 2016 på Radio24syv i kulturudsendelsen AK 24syv kl. 19-20 hos studieværten Mads Østergaard. Anledningen var Hillary Clintons [aktuelle udtalelser](#) om at undersøge ufoproblematikken til bunds, når hun bliver USA's næste præsident.

Du kan høre indslaget ved at klikke på billedet.

Det er en kendt sag, at både USA's præsidenter og præsidentkandidater bliver spurgt om ufoer, Area 51 og diverse konspirationsteorier. Det kan du læse mere om i artiklen [Sjov med ufo-hemmeligheder](#).

Liget på kulbunken

Af Henning Dethlefsen

Mennesker, som hævder at have været i forbindelse med såkaldte ufonauter, inddeler man tit i to grupper: Kontaktpersoner og bortførte. På engelsk: contactees og abductees. Lidt forenklet består forskellen mellem de to grupper primært i, at de første har en god oplevelse, medens de sidste har en dårlig. I 1980 fandt man i England liget af den polske indvandrer Zygmund Adamski liggende på toppen af en kulbunke. De mystiske omstændigheder fik hurtigt nogle til at hævde, at han måtte have været bortført af et fremmed rumskib. Og ligets tilstand mere end antydte, at bortførelsen havde været alt andet end en god oplevelse!

Den 6. juni 1980 klokken halv fire om eftermiddagen, dagen før sin guddatters bryllup, gik Zygmund Adamski hjemmefra for at hente kartofler. Det noget specielle navn skyldtes, at han oprindeligt er født i Polen, men senere flyttede Adamski til England, og nu boede han sammen med sin kone, Leokardia, i den lille by Tingley.

Adamski vendte aldrig tilbage til sit hus i Tingley. Konen kontaktede politiet, som satte en eftersøgning i gang. Men uden held. Adamski var tilsyneladende forsvundet ud i den blå luft.

Rekonstruktion af fundet af Zygmund Adamskis lig.

Fem dage senere, onsdag den 11. juni klokken kvart i fire om eftermiddagen i Todmorden, gik Trevor Parker ind på sin fars kulopbevaring, som lå ganske tæt på jernbanen. Der havde ikke været nogen arbejdere siden kl. 11 om formiddagen, men i mellemtiden var der sket noget. På toppen af en af kulbunkerne fik Trevor Parker øje på kroppen af en mand.

Trevor Parker tilkaldte straks en ambulance og politiet i den tro, at det var en af fyldebøtterne fra togstationen, som nu sov rusen ud på dette usædvanlige sted. Politiet ankom hurtigt i form af politiofficer Alan Godfrey og en kollega, og man måtte hurtigt sande, at der ikke var tale om en drukkenbolt. Personen på kulbunken var ikke bare i færd med at sove rusen ud, men i virkeligheden meget, meget død.

Alan Godfrey havde fundet liget af Adamski. Politimændene kunne ikke umiddelbart komme med en ordentlig forklaring på, hvordan liget var havnet på toppen af en kulbunke. Der blev foretaget en obduktion, men dette øgede blot mystikken yderligere.

Brandsår i nakken og manglende skjorte

De underlige brandsår i nakken på Zygmund Adamski.

medens han jo havde været forsvundet i hele 5 dage. Dette kunne umiddelbart betyde, at han måtte have haft lejlighed til at barbere sig i mellemtiden. Det virkede heller ikke som om, han havde lidt af mangel på vand eller mad.

Hvad der imidlertid var langt mere mystisk, var de underlige brandsår, som liget havde i nakken og på ryggen. De var anbragt punktvis og var smurt ind i en underlig substans, som en slags tyk væske. På trods af undersøgelser lykkedes det aldrig at konstatere, hvilken slags substans der her var tale om.

Dødsårsagen blev til sidst endelig fastslået til at være et hjertetilfælde, men de underlige omstændigheder gjorde, at Adamski ikke blev officielt registreret som død før i efteråret 1980. Bedemanden var James Turnbull, som senere beskrev ligets ansigt som givende udtryk for stærk smerte eller frygt. Alan Godfrey havde givet en lignende beskrivelse. Og lige siden har spekulationerne floreret om, hvad der i virkeligheden havde været årsagen til Zygmund Adamskis død.

Obduktionen af Adamski blev foretaget samme dags aften, som han blev fundet. Den blev udført af doktor Allan Edwards.

Tøjet på liget sad nogenlunde, som det skulle. Dog havde Alan Godfrey bemærket, at frakken ikke var knappet helt korrekt, og at gylpen stod åben. Adamski var iklædt sine sædvanlige bukser, frakke og vest, men underligt nok manglede skjorten. Adamskis ur og pengepung manglede også.

Der var ikke noget kulstøv på tøjet, som kunne indikere, at han selv var kravlet op på kulbunken. Nogen måtte således have anbragt ham dér.

Dødsårsagen blev konkluderet til at være hjertestop, som måtte være indtruffet om natten mellem klokken 11.00 og 01.00. Hvad der virkelig undrede politiet var, at Adamski kun havde ca. 1-2 dage gamle skægstubbe,

Zygmund Adamskis historie kom hurtigt i medierne.

Hvorfor lige netop bortført af ufoer?

I datidens aviser kunne man hurtigt læse overskrifter såsom „UFO DØDSGÅDE“ og lignende - og grunden hertil er ganske forståelig.

På nettet påpeges det tit, at Adamski glædede sig til sin guddatters bryllup dagen efter, og at dette i sig selv udelukker, at han selv skulle have haft en finger med i spillet. Han måtte på en eller anden måde have været under tvang. Ligets meget underlige placering på toppen af en kulbunke kunne betyde, at han var blevet placeret der fra luften, fx fra et flyvende objekt.

De underlige brandsår i nakken og på ryggen antydede, at han havde været udsat for nogle af de eksperimenter, som mennesker bortført af ufoer nogle gange beretter om. Især kommer man jo her til at tænke på de temmelig uhyggelige historier fra USA om de såkaldte kvæg mishandlinger („cattle-mutilations“), hvor køer forsvinder for blot dage senere at dukke op som mishandlede kadavere med manglende kropsdele, hvor det virker, som om kropsdelene er blevet fjernet med laser eller lignende.

Tøjet på Adamskis lig sad ikke helt, som det skulle, og skjorten manglede, hvilket bestyrkede mistanken om, at han havde været afklædt, da han døde, men at hans bortførere havde forsøgt at klæde ham på igen efter dødsfaldet. Desværre glemte de skjorten og et par andre småting, måske fordi de ikke lige var så bekendt med, hvordan mennesker i virkeligheden tager tøj på.

Så var der selvfølgelig det med den underlige substans på brandsårene. Et stof som ingen ekspert kunne identificere! Ville det ikke mere end antyde, at substansen var ikke-jordisk? Alting tydede således på en forbindelse til ufofænomenet.

Omkring et halvt år senere havde politiofficeren Alan Godfrey så en meget mystisk oplevelse kun ca. 8 kilometer fra det sted, hvor Adamski var blevet fundet. Denne oplevelse føjede yderligere mystik til sagen og bestyrkede for mange forbindelsen til ufoerne.

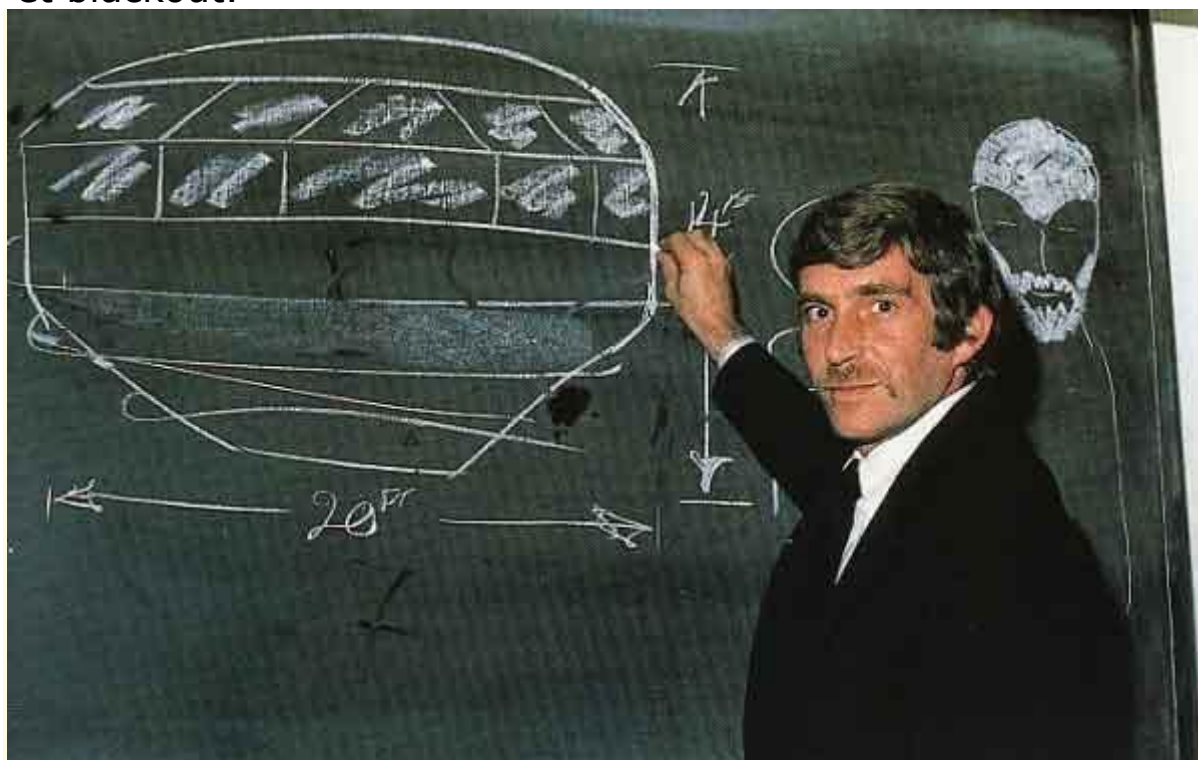
En flyvende bus!

Om natten den 28. november 1980 blev politiofficer Alan Godfrey sendt ud på en i første omgang temmelig kedelig opgave. Nogle køer var blevet set et sted, hvor de ikke skulle være.

Da han kørte ned ad Burnley Road i det regnfulde vejr, kunne han længere henne ad vejen skimte noget, der mest af alt mindede om en engelsk dobbeltdækkerbus set fra siden med rækker af oplyste vinduer. Han troede, at der var sket et uheld og tændte derfor bilens politiblink og kørte tættere på. Men da han var cirka 25 meter fra objektet, kunne han se, at det i virkeligheden svævede et par meter over jorden.

Alan Godfrey forsøgte at tilkalde hjælp, men både politiradioen i bilen og hans personlige radio var fuldstændig døde. Han kunne se, hvordan træerne på begge sider af vejen bevægede sig, som om de på en eller anden måde blev påvirket af noget. Men selve objektet holdt stille. Godfrey kunne heller ikke fornemme nogen påvirkning af bilen.

Han var imidlertid for bange til at stige ud af bilen. I stedet tog han en notesbog frem og begyndte at tegne en skitse af objektet. Det var formet som en diamant. Den nederste del roterede, medens den øverste ikke bevægede sig. Da han var færdig med skitsen, oplevede han noget, der nærmest kan beskrives som et blackout.

Alan Godfrey tegner sin oplevelse.

Da han kom til sig selv, sad han i den kørende politibil på den anden side af objektet og kunne ikke huske, hvad der var sket. Han vendte bilen, men objektet var borte. Han lagde blot mærke til, at hvor objektet havde befundet sig, var vejen tør.

Da Godfrey igen var tilbage på stationen, lagde han mærke til flere besynderligheder. Normalt tager turen ad Burnley Road ca. 15 minutter. Men han havde brugt ca. 50 minutter. Hvad var der sket med de manglende ca. 35 minutter?

Sålen på hans ene støvle var spaltet fra tåspidserne til hælen. Hvordan var det sket? Foden havde desuden nu en plet, hvor det kløede voldsomt.

Han vendte senere samme nat tilbage til stedet sammen med to politikollegaer for at lede efter køerne. Det lykkedes dem faktisk at finde dem, men den opblødte jord rummede ingen spor, der førte hen til flokken. Det virkede mest af alt, som om de simpelthen var blevet „sat af” på marken.

Alan Godfrey aflagde rapport om det hele, som om det havde været en almindelig politisag. Dagen efter erfarede han, at yderligere tre betjente samme aften havde rapporteret om „underlige lys”.

Der er ikke noget så skidt...

Alan Godfrey bliver undersøgt af sine bortførere.

Alan Godfreys historie blev på en eller anden måde lækket til pressen, og han opnåede efterhånden status af en landskendt personlighed med optræden i fjernsyn mv. Han var selv overbevist om, at han var blevet bortført af rumvæsner i deres rumskib og gik således til en hypnotisør for at få genopvækket sin undertrykte hukommelse.

Hos hypnotisøren genoplevede Alan Godfrey nattens hændelser og kunne nu pludselig huske, hvordan bilens motor var gået i stå, hvorefter han var blevet blændet og gjort bevidstløs af et skarpt lys. Herefter havde han befundet sig i noget, der mest af alt mindede om

en almindelig stue. Her var der flere aliens med skæg, og en af dem havde navnet „Joseph“.

Alan Godfrey kunne huske, at han telepatisk var blevet stillet nogle spørgsmål, men han kunne ikke huske, hvad de gik ud på. Joseph bad ham om at komme hen til et bord. Herefter havde andre mindre aliens (på størrelse med 5-årige børn og med hoveder „som lamper“, vistnok robotter) samt en stor, sort hund trukket Godfrey hen imod bordet og var begyndt at trække sokker og bukser af ham. Herefter havde de undersøgt hans tæer, og han havde fornemmet en meget underlig lugt. Der var blevet anbragt instrumenter på hans arme og ben, og han havde fået en meget stærk fornemmelse af ubehag.

Alan Godfrey under et interview på tv.

Denne del af historien fortalte Godfrey selvsagt også i medierne. Hele dette postyr blev åbenbart for meget for politistationen, som på et tidspunkt bl.a. sendte Godfrey på cykelpatrulje. Dette opfattede Godfrey som chikane, og han opgav i 1984 sit arbejde som politimand. Ikke primært pga. chikanen, men pga. en skade.

Hans kone oplevede på et tidspunkt en underlig lyd uden for huset, medens de begge to lå i sengen. Hun forsøgte uden held at vække Godfrey. Morgenen efter havde Godfrey sex med sin kone for første gang siden 1977, hvilket resulterede i, at konen blev gravid. Det underlige ved dette var, at politimanden i 1977 havde været indblandet i et slagsmål, hvor han var blevet skadet i

skridtet, så han ifølge lægen ikke ville være i stand til at føre et normalt sexliv eller få børn. Alan Godfrey var herefter overbevist om, at mødet med ufoen i 1980 også havde haft positive følger.

Den sorte hund går igen

Alan Godfreys underlige oplevelse i 1980 var ikke nogen enestående begivenhed. Som barn havde han oplevet, hvordan en kugle af lys pludselig var dukket frem på hans værelse.

I 1965, da han var 18 år gammel, havde han været på vej hjem sammen med sin kæreste i bil. Pludselig var en kvinde med en stor hund trådt ud på vejen foran bilen. De standsede bilen for at undersøge sagen, men både kvinden og hunden var sporløst forsvundet. Da de kom hjem, måtte de begge to konstatere, at der manglede hele to timer. Hvad var der sket i disse to timer?

Den mystiske sorte hund var faktisk blevet set endnu en gang før ufooplevelsen i 1980. Medens Alan Godfrey og hans kone endnu kun var kærester, var hun en dag kommet over til hans hus for at besøge ham. I stueetagen blev hun mødt af en underlig, sort hund, som havde slikket hendes hånd for herefter at løbe op ad trappen. Da hun lidt efter mødte Alan, kendte han ikke noget til nogen hund i huset, men beskrivelsen af hunden mindede ham om en hund, han engang havde haft, men som var død to år forinden.

Mange har bidt mærke i alle disse hunde, som dukker op i Alan Godfreys historier, og har sat dem i forbindelse med traditionelle historier om spøgelseshunde og lignende, som bestemt ikke er ukendte fra England - også længere tilbage i historien. Hvad de imidlertid skulle have at gøre med mere moderne oplevelser med ufoer er lidt sværere at forklare.

En stor, sort hund optræder flere gange i historien om Alan Godfrey.

Et andet syn på sagen

Man kan mene mange forskellige ting om Alan Godfreys oplevelser i 1980. Nogle mener, at der bagved oplevelsen ligger en „ægte“ ufooplevelse, og tildeler ham den tvivlfulde ære at være Englands første person, som er blevet bortført af aliens. Det åbenlyse sammenligningsgrundlag er her historien om [Betty og Barney Hills bortførelse](#) i USA i 1961.

Hans beskrivelse af objektet på vejen som en dobbeltdækkerbus, har fået nogle til at foreslå, at der faktisk var tale om en bus, men at Godfrey, måske pga. træthed, er gået ind i en slags trancelignende tilstand og herefter ikke har været i stand til at tænke og forstå klart, hvad der foregik. Der lå faktisk en aktiv busrute på vejen.

Godfrey blev senere interviewet af den kendte ufoundersøger Jenny Randles, og over for hende indrømmede han, at han faktisk ikke selv var sikker på, om der var tale om drøm eller virkelighed. Forbindelsen til sagen om liget på kulbunken et halvt år tidligere samme år bestyrkede dog i manges øjne mystikken og ægtheden i politimandens oplevelser.

Så i 2005 foretog John Hanson og David Sankey en yderligere undersøgelse af sagen om Zygmund Adamskis mystiske død. De arbejdede under BUFORA (British UFO Research Association), som ellers ikke er kendt for at holde mystiske ufohistorier skjult for offentligheden. De udspurgte forskellige medlemmer af Adamskis familie om begivenhederne i 1980 og nåede frem til en ganske anden konklusion om begivenhederne.

Det bliver i mange fremstillinger af sagen pointeret, at Adamski glædede sig til sin guddatters bryllup dagen efter. Men Hansons og Sankeys undersøgelse afslørede, at sagen ikke var nær så ukompliceret. Faktisk havde der nærmest verseret en familiefejde i baggrunden. Fejden havde været så alvorlig, at et medlem af familien var flyttet ind hos familien Adamski. Der havde endog været givet et polititilhold.

BUFORA-folkene erfarede, at familien selv mente, at Adamski var blevet bortført af det familiemedlem, han lå i strid med, og var blevet holdt indespærret i et skur. Her havde han haft lejlighed til både at drikke, sove og spise - og han havde også barberet sig.

Om natten, medens Adamski lå og sov i skuret, havde han fået et hjerteanfald. Bortføreren havde i et anfald af panik trukket Adamskis lig i tøj, men altså ikke fået det gjort helt rigtigt. Herefter havde han anbragt liget på en kulbunke, hvor han kunne være sikker på, at det blev fundet hurtigt, men uden at han selv ville risikere at få mere bøvl ud af det end højst nødvendigt.

Adamskis familie kendte således gerningsmandens identitet, men havde gennem årene ikke røbet noget. Sandsynligvis med samme motiv som Adamskis bortfører.

De underlige brandsår i nakken på liget havde sandsynligvis også en meget naturlig forklaring. Det viser sig nemlig, at Adamski besøgte en akupunktør, som benyttede sig af en ganske speciel praksis. Bambusrør blev placeret på patientens ryg og skuldre. Herefter blev der anbragt en tot vat i rørene, og der blev sat ild til. Hvis dette resulterede i brandsår, kunne akupunktøren meget let tænkes at have brugt en hjemmelavet salve. Dette forklarer både brandsårene og den „ikke-jordiske“ substans, som var blevet smurt på.

De to Adamskier

Historien om Zygmund Adamskis forsvinden og Alan Godfreys ufooplevelse et halv år senere hører til ufologiens helt store klassikere. Man kan læse om den rigtig mange steder og finde interessante filmklip med bl.a. interviews af Allan Godfrey. Hertil kommer, at året 1980 jo i december måned fik sin helt store og nok endnu mere kendte historie med Rendlesham-sagen.

Begge sager er kendetegnet ved, at der ses underlige lys, som viser sig at være et fartøj, der lander. I begge sager undergår vidnerne senere hypnose, hvor de erfarer at være blevet bortført. I begge sager spiller uniformerede vidner (politi og militær) en overordnet rolle.

Dette giver for mange mennesker historierne en høj grad af troværdighed. Også selv om man siden den berømte ufolog J. Allen Hynek har været klar over, at det, man kalder „trænede observatører“, dvs. fx politifolk og piloter, faktisk ikke er bedre til at beskrive eller forstå uidentificerede flyvende objekter end andre mennesker. I nogle tilfælde endda tværtimod, fordi de har en tendens til at tolke ukendte lysfænomener i retning af det, de er blevet trænet til at holde øje med. En pilot vil således i farten være tilbøjelig til at tolke en almindelig refleks i flyruden som et andet luftfartøj, hvilket faktisk kan være fornuftigt nok af hensyn til sikkerheden.

Den amerikanske ufoprofet George Adamski (1891-1965) med et maleri af rumbroren Orthon fra Venus.

Zygmund Jan Adamski (1923-80) døde under mystiske omstændigheder.

En anden grund til Adamski-historiens status af klassiker er helt sikkert det underlige navnesammenfald. I 1950'erne opnåede en anden Adamski, nemlig George Adamski fra USA, berømmelse verden over som den store "ufoprofet". Adamski hævdede at være i kontakt med høje, blonde rumbrødre fra planeten Venus. Han var med til at skrive tre bøger om sine oplevelser med rumbrødrene, der i virkeligheden kun ønskede menneskeheden det godt og ville advare os mod især følgerne af en atomkrig.

George Adamski fik mange tilhængere verden over, men da hans historier efterhånden blev lidt for mange, fordi han flere gange blev taget i fup og løgne og ikke mindst, da man efterhånden opdagede, at menneskelignende liv var umuligt på solsystemets andre planeter, faldt også mange fra igen.

Da George Adamski døde i 1965, var hans status som ufo-profet allerede begyndt at falme. Til gengæld begyndte George Adamskis menneskelignende, venlige ufonauter nu i stadig højere grad at få konkurrence fra ondsindede ikke helt så menneskelignende rumvæsner, som ikke nøjedes med advarsler om krig og forurening, men bortførte

mennesker i deres rumfartøjer for at udføre grusomme eksperimenter og operationer. Disse aliens bliver tit fremstillet som „de grå” (the greys), altså ikke ulig de robotter, Allan Godfrey beskrev under hypnosen, eller de rumvæsner man fx ser i science fiction-serien *X-Files*.

George Adamski og historierne om Zygmund Adamskis bortførelse repræsenterer således de to forskellige opfattelser af aliens som enten onde eller gode. I dag eksisterer disse to forståelser side om side på nettet, omend ikke i skøn samdrægtighed. En tredje tilgang er simpelthen at hævde, at Jorden ikke kun bliver besøgt af én slags rumvæsner, men af mange forskellige. Måske hundreder eller tusinde forskellige.

Underlige sammenfald

Sammenfaldet i efternavnene hos George og Zygmund er selvsagt slående og bliver kommenteret flere steder på nettet. Det kan dog være svært at finde en logisk forklaring. Samlede rumvæsnerne Zygmund Adamski op i den tro, at han var den amerikanske George Adamski? Da de opdagede deres fejltagelse, besluttede de at få mest ud af situationen og begyndte at udføre deres eksperimenter og undersøgelser. Da forsøgskaninen desværre døde under den smertefulde behandling, besluttede de at skaffe sig af med liget ved at placere det på en kulbunke? Dette lyder unægtelig som nogle yderst inkompetente aliens!

Eller var det måske i virkeligheden lige modsat: *Fordi* Zygmund hed Adamski til efternavn, blev hans mystiske død nærmest automatisk sat i forbindelse med ufoer og aliens? Hos Alan Godfrey plantede dette sammenfald så forestillingen om aliens og ufoer, og det var medvirkende til hans senere beskrivelser af bortførelsen under påvirkning af hypnose.

Hvad kom først? Hønen eller ægget? BUFORA's undersøgelser af Zygmund Adamskis død og afsløringen af forklaringen med familiefejden og indespærringen i et skur viser under alle omstændigheder, hvor farligt det er at binde to mysterier sammen, for herefter at lede efter en fælles forklaring. Fordi Maren Malkekos død ikke kan forklares med 100 % sikkerhed, og naboen to uger forinden ikke var i stand til at identificere et mystisk lys, betyder det ikke, at der er en forbindelse.

Problemet med sammenknytningen af flere mysterier til et enkelt mysterium er et af ufologiens helt store problemer, som især kan iagttages i store komplicerede sager såsom [Rendlesham](#) fra 1980 og sagen om [Phoenix-lysene](#) fra 1997. Dette bevirker, at mysterierne i realiteten bliver uløselige. Medmindre selvfølgelig man vælger at hente aliens eller engle eller dæmoner med nærmest magiske evner ind på scenen. Eller guder, for den sags skyld! Som Toke Haunstrup udtrykker det på side 133 i sin fremragende bog *50 år med ufoer*, hvor han konkluderer på 50 års rapportarbejde udført af foreningen SUFOI:

„Men netop den manglende forståelse af ufo-fænomenets mangfoldighed og kompleksitet - og nødvendigheden af at behandle hver enkelt sag som en unik hændelse - har i mange år udgjort en barriere for øget indsigt i ufo-fænomenet.”

Sagen om Zygmund Adamskis død viser dog også, at nogle gange kan de jordnære forklaringer faktisk være lige så interessante og underholdende som de fantastiske forklaringer, nogle mystikere sidder og brygger sammen.

Folk, der forholder sig skeptiske over ufoerne, bliver tit beskyldt for at være snæversynede og uden fantasi. Men sagen om Zygmund Adamskis død viser, at det i virkeligheden måske forholder sig lige modsat: Ufoerne hives frem som forklaring, når man ikke længere magter at forestille sig andre forklaringer. Eller blot ikke ønsker at stoppe ved: „Det ved jeg ikke.”

Kilder

<https://sjhstrangetales.wordpress.com/2012/02/16/the-strange-death-of-zigmund-adamski/>
www.weirdisland.co.uk/skies/ufos/the-alan-godfrey-abduction.html
www.mercuryrapids.co.uk/articles/britainsclosestencounters.htm
www.weirdisland.co.uk/people/deaths/zygmund-adamski.html
www.theironskeptic.com/articles/zygmund/zygmund.htm
www.theparanormalguide.com/blog/alan-godfrey-and-zigmund-adamski-part-two
<http://theparanormalguide.tumblr.com/post/121807534033/alan-godfrey-and-zigmund-adamski-close>
www.mercuryrapids.co.uk/articles/thepolicemanandthealiens.htm
https://en.wikipedia.org/wiki/George_Adamski
www.youtube.com/watch?v=4PXYrfIN-a4
www.youtube.com/watch?v=VraIk3CGxY8
www.youtube.com/watch?v=0ljE5J6Vc1I
www.youtube.com/watch?v=ke5qfAP381U
www.sufoi.dk/arkiv/arkiv-ou/rar.php
www.sufoi.dk/e-boger/boger/50%20aar%20med%20ufoer.pdf

Læs ufo-beretninger på **www.ufo.dk**

Seneste indberetninger til SUFOI om ufo-oplevelser kan ses på www.ufo.dk under *Observationer*.